

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Epicteto. 249.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Psalms.

appelletur, ac lumen inaccessum sit, super occasum tamen ascenderit. Respondeo: Oriens vocatur diuinitas ortus expers, quæ sempiternum lumen est. Ascensus autem super occasum, est humanæ paupertatis communio ac societas: quæ occasus est, ac nocti similis, si cum superno splendore comparetur. Incomparabiles enim hæc due res erant priusquam eas artifex in seipso copulasset.

Epiceto. 249.

Prolapsionis ac ruine calicem, atque iracundia poculū supplicij causa Deus peccantibus comminatur, ut eos ad meliorem frugem conuertat: nunc videlicet Babylo-nijs, nunc Assyrijs eos tradens. Quæ quidem ab Hebræjs epota, eos quidem temulentos reddidit: meliore autem vita non donauit. At verò Christus, exhausto vno in cruce poculo, & amaritudinem sanauit, & voluptatem inuexit.

Eusebio Episcopo. 250.

Ingratus noster atque improbus animus omnia Dei beneficia indignè suscepit. Spiritum sanctum accepimus: ac turpibus actionibus ipsum propulimus. Miraculorum donum consecuti sumus: ac perfidia nostra & incredulitate illud reiecimus. Doctrinam ac sapientiam is, qui huiusmodi munerum author est, nobis inspirauit, ac per impietates, & sacrilegas doctrinas, eas submouimus. Cæleste sacerdotium fidei nostræ commissum est: ac per lubricum & periculofum iudicium, illud corrupimus. Ille per vim episcopatum accepit: & genere suo rerum statum onerat. Ille dispensatorem agit: & famulorum gregibus altare obturbat. Hic ad illius familiaritatem se adiunxit: & pauperum bona interuertit. Ille huic fauet: & spadones atque effæminatatos atque abiecta mæcipia in templum infert. Papæ, quot maculis diuinum Sacrarium contaminatur?

Euagrio Diacono. 251.

Ludibrij vestis de terreno omni impe-

φῶς ὑπάρχει ἀπορροή, πῶς ἔπι δυσ-
μῶν ἔπιβέβηκεν. ἀνατολή αὐτῶ ὄνο-
μα, ἢ ἀναρχος θεότης, ἢ φῶς ὄσα ἀί-
διον. ἢ δὲ ἔπι δυσμῶν ἔπιβασίς, ἢ κοι-
νανία τῆς ἀνθρωπίνης πτωχείας, δύ-
σις ὄσα, καὶ νυκτὶ ἐοικῆσα, ἐισυγκεί-
νοιτο τῇ ἀνω λαμπερότητι. ἀσύγκει-
τα γὰρ ὑπῆρχε τὰ ἀράγματα τῶν
ἢ ἐνώσθη αὐτῶ ἐν αὐτῶ ὁ τεχνίτης.

Επικτήτω. σμδ.

Ποτήριον πλάσεως, καὶ κόνδυ θυμοῦ,
πικρῆς τοῖς πᾶσι συν ἀπειλεῖ ὁ θεὸς
εἰς δόρθωσιν, ποτὲ μὲν Βαβυλωνίοις,
ποτὲ δὲ Ασσυρίοις ἐγγχειλῶν. ἄσφ
ἐκποθέντα ὑπὸ ἐβραίων, αὐτοὺς μὲν
ἀπεμύθησε, βελτίονος δὲ ζωῆς οὐκ ἠ-
ξίωσεν. ἐν δὲ χεῖρὸς ἔπι ξύλα ποτή-
ριον πᾶν, καὶ πικρῆν ἰάτρῳσσε, καὶ
εὐφροσύνην ἐπήγαγεν.

Εὐσεβίῳ ἔπισκόπῳ. σν.

Ἡ ἀρχαῖος ἡμῶν καὶ φάλη ἀφ-
θεσις, πᾶσαι θεοῦ δωρεὰν ἀναξίως ἐ-
δέξατο. πνεῦμα εἰλήφαιδν ἄγιον, καὶ
ἀράξῃσιν αὐτὸ φάλας ἀθήσα μδν.
θαυμάτων ἐδεξάμεθα χεῖροσμα, καὶ
ἀπίστιασ αὐτὸ παρασάμεθα. διδα-
σχαλίαν καὶ σοφίαν ὁ δοτήρ τῶν ποιῶ-
των ἐπέπνευσε, καὶ ἐλασφημίαισ αὐ-
τάσ ἀπωσάμεθα. ἱερωσύνην τῶν ἑρά-
νιον ἔπιτευθήμεν, καὶ κριστὸν αὐτῶ
σφαλερᾶ διαφθείραμεν. ὁ δὲ ἔνα ἐλα-
βε βιαίως ἔπιπροσπῆν, καὶ γένηι φορτί-
ζει τὰ ἀράγματα. ὁ δὲ ἔνα οἰκονομεῖ,
καὶ οἰκέτασ ὄχλῳ τὸ θυσιαστήριον. οὐ-
τος ἐκείνῳ ἀκείαται, καὶ τὰ πτωχικά
σφετερίζεται. ἐκείνοσ τέττοσ εὐνοῖ,
καὶ ἐκπομίαισ καὶ ἡλυδρίας ἀνδράπο-
δα εὐνοῖ ἐπιεσφέρει τοῖσ ἀνακτόροισ-
βαβαῖ, πῶσαισ κηλίσι τὸ θεῖον χεῖρ-
νετα βῆμα!

Εὐαγγέλιῳ ἀφελόνῳ. σνα.

Ἡ χλαῖνα τῆς χλεῖνσ τῶν ἔπι-
γειον